

silnie działający, środek silnie działający lub środek odurzający,

- 5) nazwę i ilość leku gotowego bądź surowców farmaceutycznych, które mają być użyte do sporządzania leku recepturowego, a — w miarę potrzeby — postać, w jakiej lek ma być wydany,
- 6) sposób użycia,
- 7) datę wystawienia recepty,
- 8) podpis lekarza.

2. Dopuszcza się następujące odstępstwa od zasad określonych w ust. 1:

- 1) jeżeli recepta jest wystawiona na blankiecie zakładu społecznego służby zdrowia, można nie zamieszczać adresu lekarza,
- 2) jeżeli przepisany w receptce lek nie zawiera w swym składzie środka bardzo silnie działającego, środka silnie działającego lub środka odurzającego, sposób użycia można zastąpić wyrazem „wiadomo”, a jeżeli chodzi o lek pojedynczy odpowiadający tym warunkom — sposobu użycia można nie zamieszczać,
- 3) jeżeli przepisany w receptce lek jest przeznaczony do stosowania przez lekarza przy wykonywaniu zawodu, w receptce — zamiast danych określonych w ust. 1 pkt 2 i 6 należy zamieścić wyrazy „do stosowania we własnej praktyce”.

§ 2. 1. Recepta na mleko w proszku powinna zawierać:

- 1) dane określone w § 1 ust. 1 pkt 1, 5, 7 i 8,
- 2) imię i nazwisko, datę urodzenia lub wiek oraz adres dziecka,
- 3) rozpoznanie, jeżeli mleko jest przeznaczone dla dziecka chorego.

2. Przepis § 1 ust. 2 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

§ 3. 1. Lekarz może — z zastrzeżeniami zawartymi w ust. 2, 3 i 4 — zamieścić w receptce polecenie dla apteki:

- 1) powtórnego wydania leku na podstawie sygnatury przez zamieszczenie wyrazu „powtórzyć”, określając równocześnie, ile razy lek ma być powtórnie wydany,
- 2) wydanie leku poza zwykłą kolejnością przez zamieszczenie wyrazów „wydać natychmiast”.

2. Jeżeli lek zawiera w swym składzie środek bardzo silnie działający, środek silnie działający lub środek odurzający grupy II (kodeina, dionina, parakodina, acetylodwuhydrokodeina, ich sole i mieszaniny) polecenie „powtórzyć” wolno zamieścić jedynie przy równoczesnym podaniu, w jakim okresie czasu powtórzenie ma nastąpić.

3. Nie wolno zamieszczać polecenia „powtórzyć”, jeżeli lek zawiera w swym składzie:

- 1) środek odurzający — z wyjątkiem kodeiny, dioniny, parakodiny, acetylodwuhydrokodeiny, ich soli i mieszanin,
- 2) środek bardzo silnie działający bądź środek silnie działający, a przepisana dawka (dzienna bądź jednorazowa)

przekracza maksymalną dawkę (dzienną lub jednorazową).

4. Polecenie „wydać natychmiast” wolno zamieszczać jedynie wówczas, gdy ze względu na stan zdrowia chorego konieczne jest natychmiastowe zastosowanie leku.

§ 4. 1. W receptce wolno przepisać lek zawierający w swym składzie środek odurzający jedynie w postaci i w dawkach przeznaczonych do użycia leczniczego oraz pod warunkiem, że ogólna ilość środka odurzającego nie przekracza 10-krotnej najwyższej dawki jednorazowej.

2. Nie wolno wystawiać recept na środki odurzające grupy Ic (opium do palenia, haszysz, heroina, cetobemidon, ich sole i mieszaniny).

§ 5. 1. Recepta powinna być napisana czytelnie atramentem, ołówkiem kłopiowym, stemplem bądź piśmem maszynowym. Poprawki powinny być omówione i podpisane przez lekarza.

2. Nazwy środków farmaceutycznych powinny być podane w receptce w brzmieniu ustalonym w urzędowym spisie leków bądź innym obowiązującym wykazie — z tym jednak, że jeżeli chodzi o leki złożone z kilku surowców farmaceutycznych wymienionych w tych wykazach wolno podawać nazwy ogólnie przyjęte.

3. Nie wolno skracać nazw środków farmaceutycznych w sposób umożliwiający ich wieloznaczne odczytanie.

4. Polecenia dla apteki (§§ 3 i 6) mogą być podane w języku łacińskim.

§ 6. Ilość surowców farmaceutycznych, przeznaczonych do sporządzania leku recepturowego, należy w receptce podawać wagowo, w systemie metrycznym, z tym jednak, że ilość surowca farmaceutycznego:

- 1) płynnego — wolno podawać w kroplach,
- 2) będącego środkiem obojętnym, a przeznaczonego dla nadania lekowi odpowiedniej postaci — wolno oznaczyć wyrazami „ilość odpowiednia”.

§ 7. Na receptce dotyczącej leku zawierającego w swym składzie środek bardzo silnie działający, silnie działający lub środek odurzający lekarz jest obowiązany:

- 1) jeżeli przepisana dawka jednorazowa przekracza jednorazową dawkę maksymalną — obok przepisanej dawki postawić wykrzyknik, powtórzyć tę ilość słownie oraz zamieścić swój podpis,
- 2) jeżeli przepisana dawka dzienna przekracza maksymalną dawkę dzienną — obok sposobu użycia postawić wykrzyknik oraz zamieścić swój podpis.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 4 października 1951 r. w sprawie sposobu wystawiania recept przez lekarzy (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-90, poz. 1243 oraz z 1953 r. Nr A-99, poz. 1367).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: R. Barański

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 lutego 1958 r.

w sprawie bilansowania i zbytu oraz przewozów kruszywa naturalnego.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 23 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244), § 4 ust. 1 uchwały nr 269 Rady Ministrów

z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie usprawnienia gospodarki kruszywem naturalnym (Monitor Polski Nr 68 poz. 412) i § 1 zarządzenia nr 253 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 listopada 1957 r. w sprawie przekazania Ministrowi Bu-

downictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 91, poz. 539) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy kruszywa naturalnego określonego w § 1 uchwały nr 269 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie usprawnienia gospodarki kruszywem naturalnym (Monitor Polski Nr 68, poz. 412), pochodzącego z produkcji wszystkich przedsiębiorstw (państwowych, spółdzielczych i nie uspołecznionych).

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) Ministerstwie — rozumieć przez to należy Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
- 2) hurtowniach — rozumieć przez to należy terenowo właściwe wojewódzkie hurtownie materiałów budowlanych podległe Ministerstwu.

§ 3. Terenowo właściwą hurtownią jest:

- 1) dla dostawców — hurtownia tego województwa, na którego terenie odbywa się eksploatacja kruszywa naturalnego,
- 2) dla odbiorców — hurtownia tego województwa, na którego terenie następuje zużycie zapotrzebowanego kruszywa naturalnego.

§ 4. Wprowadza się bilansowanie kruszywa naturalnego w postaci rocznych i kwartalnych bilansów terenowych (wojewódzkich) oraz krajowych.

§ 5. Bilanse terenowe opracowują hurtownie, a bilanse krajowe Ministerstwo.

§ 6. 1. Bilanse roczne sporządza się w terminach wynikających z przepisów o opracowaniu projektu Narodowego Planu Gospodarczego, z uwzględnieniem orientacyjnego podziału na kwartały i podstawowe asortymenty (żwir, pospółka i piasek).

2. Bilanse kwartalne sporządza się na 40 dni przed kwartałem z uwzględnieniem szczegółowych asortymentów, granulacji i marek.

§ 7. 1. Podstawę do opracowania rocznych bilansów terenowych stanowią:

- 1) dane o planowanej produkcji rocznej i przewidywanych zapasach kruszywa naturalnego w przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielczych,
- 2) dane o zapotrzebowaniu i zapasach u głównych odbiorców kruszywa naturalnego,
- 3) szacunkowe wielkości produkcji i potrzeb innych dostawców i odbiorców kruszywa naturalnego.

2. Dane wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2 dostawcy i odbiorcy zobowiązani są podawać terenowo właściwym hurtowniom nie później niż na 15 dni przed terminem sporządzania terenowego bilansu rocznego kruszywa naturalnego (§ 6 ust. 1).

§ 8. 1. Podstawę do opracowania kwartalnych bilansów terenowych stanowią:

- 1) operatywne kwartalno-miesięczne plany produkcji i zbytu kruszywa naturalnego przedsiębiorstw państwowych,
- 2) przewidywana kwartalna produkcja kruszywa naturalnego przedsiębiorstw spółdzielczych i nie uspołecznionych,
- 3) zapotrzebowania odbiorców.

2. Dane wymienione w ust. 1 dostawcy i odbiorcy zobowiązani są podawać terenowo właściwym hurtowniom nie później niż na 45 dni przed kwartałem objętym planem.

§ 9. Opracowane przez hurtownie terenowe kwartalne bilanse kruszywa naturalnego podlegają zatwierdzeniu przez Ministerstwo.

§ 10. Podstawę do opracowania rocznych i kwartalnych bilansów krajowych stanowią roczne i kwartalne bilanse terenowe.

§ 11. 1. Na podstawie terenowych kwartalnych bilansów kruszywa naturalnego Ministerstwo ustala województwa nad-

wyżkowe oraz deficytowe i opracowuje plan przerzutów międzywojewódzkich, określający wielkość przewozów kruszywa naturalnego między województwami.

2. Plan przerzutów, o których mowa w ust. 1, Ministerstwo przekazuje Ministerstwu Komunikacji do wiadomości i wykorzystania.

3. W razie konieczności dokonania przerzutu kruszywa naturalnego transportem wodnym śródlądowym Ministerstwo przekazuje plan przerzutów Ministerstwu Żeglugi i Gospodarki Wodnej do wiadomości i wykorzystania.

§ 12. Kruszywo naturalne może być wywożone drogą kolejową poza granice województwa wyłącznie w ramach planu przerzutów międzywojewódzkich (§ 11) na podstawie wydawanych przez Ministerstwo poszczególnym dostawcom zezwoleń w formie akceptacji sprzedaży.

§ 13. 1. Hurtownie mają obowiązek w ramach zatwierdzonych przez Ministerstwo terenowych kwartalnych bilansów:

- 1) organizować uzgadnianie dostaw kruszywa naturalnego pomiędzy odbiorcami i dostawcami lub ich jednostkami nadrzędnymi, jeżeli chodzi o dostawy z własnego województwa,
- 2) ustalać w porozumieniu z odbiorcami lub ich jednostkami nadrzędnymi ilości kruszywa naturalnego przewidziane do dostawy z innych województw.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, powinny być dokonywane nie później niż na 25 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa.

3. Uzgodnienia dostaw (ust. 1 pkt 1) oraz ustalenia (ust. 1 pkt 2) nie obejmują:

- 1) tej części kruszywa naturalnego produkowanego przez poszczególne przedsiębiorstwa, która przewidziana jest na pokrycie ich własnych potrzeb na terenie danego województwa,
- 2) ilości kruszywa naturalnego przewidzianych do wywozu poza granice województwa (na pokrycie potrzeb innych województw lub eksportu),
- 3) żwiru sortowanego o granulacji do 20 mm marki od 250 wzwyż.

§ 14. Odbiorcy powinni składać zamówienia:

- 1) na ilości kruszywa naturalnego przewidziane w uzgodnieniach dostaw — bezpośrednio dostawcom, w terminach określonych w tych uzgodnieniach,
- 2) na ilości kruszywa naturalnego przewidziane do dostawy z terenu innych województw oraz na żwir sortowany o granulacji do 20 mm marki od 250 wzwyż — do Biura Zbytu Surowców Mineralnych i Kamionki — na 20 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 15. 1. Hurtownie wyznaczają, w uzgodnieniu z Biurem Zbytu Surowców Mineralnych i Kamionki, dostawców i ustalają z nimi ilości kruszywa naturalnego, przewidziane w kwartalnym bilansie terenowym do wywozu drogą kolejową poza granice województwa.

2. Ilości kruszywa, o których mowa w ust. 1, powinny być dostarczone wskazanym przez Biuro Zbytu Surowców Mineralnych i Kamionki odbiorcom z terenu innych województw niezależnie od stopnia wykonania dostaw dla odbiorców z własnego województwa.

§ 16. Dostawcy obowiązani są składać terenowo właściwym hurtowniom sprawozdania ze zbytu produkcji kruszywa naturalnego w trybie ustalonym corocznie instrukcjami Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej z zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
St. Pietrusiewicz